บทคัดย่อดึงจากฐานข้อมูล จัดหน้าด้วยระบบอัตโนมัติ ไม่ใช่ต้นฉบับจากผู้เผยแพร่

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ โดยใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. ซับสมอทอด อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

ผู้วิจัย นางณัฐาพร มูลมี

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแผนการเรียนสายวิทย์ – คณิต ร้อยละ ๘๐
ได้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มากขึ้น และเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้แรงจูงให้ให้คะแนนสมรรถนะเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. ซับสมอทอด อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา
๒๕๖๕ จำนวน ๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบข้อตกลงให้คะแนนสมรรถนะ C+๕ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน และหลังการวิจัยเพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลงในลักษณะพึงประสงค์เพิ่มขึ้นหรือไม่
และใช้แบบวัดความพึงพอใจกรณีใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ นี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (x□) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
นำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า ตอนที่ ๑ การใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ช่วยให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คะแนนต่ำสุดคือ ได้คะแนนรวมC+๕ เท่ากับ ๕๓๕ คะแนน แทนคะแนนดิบ ได้ จำนวน ๑.๐๗. คะแนน คะแนนสูงสุด
ได้คะแนนสมรรถนะC+๕ เท่ากับ ๑,๔๑๔ คะแนน แทนคะแนนดิบได้ จำนวน ๒.๘๕ คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ว่าจะมีนักเรียนสามารถมีคะแนนเพิ่มได้ จำนวน ๘๐
% จากจำนวนนักเรียน ๔๐ คน ซึ่งภายหลังมีนักเรียนแจ้งความประสงค์ลาออก จำนวน ๒ คน จึงกำหนดค่าเป้าหมายจาก ๔๐ เป็น ๓๘ คน
ซึ่งผลสรุปมีนักเรียนที่มีคะแนนที่ได้จากกิจกรรมเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คิดเป็น ๑๐๐ % เพียงแต่ระดับคะแนนมีความแตกต่างกันตามพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์
และผลที่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย
ตอนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ สามารถจูงใจให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มากขึ้นเพียงใด
ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตก่อนการวิจัย ได้ผลสรุปว่า นักเรียนม. ๔/๑ จำนวน ๓๘ คน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ประเมิน ได้ระดับมากที่สุด - คน
ระดับมาก จำนวน ๘ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๒๔ คน ระดับน้อย ๖ คน และระดับน้อยที่สุด ไม่มี สรุปคือนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
ซึ่งแสดงถึงนักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อ (๒) แต่มีปฏิกิริยาไม่พอใจ

และผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตผลหลังการวิจัย ได้ผลสรุปว่า พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ อยู่ในระดับดีมาก ไม่มี
ระดับมาก เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น จำนวน ๒๘ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน ระดับน้อย จำนวน ๕ คน ระดับน้อยที่สุด ไม่มี แสดงถึง
การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะ แม้นจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้ระดับที่สูงขึ้นถึงระดับดีมาก
แต่ก็เห็นผลว่านักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ลดความก้าวร้าวลง มีความตระหนักด้านความเป็นระเบียบมากขึ้น นักเรียนที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น
อาจเนื่องด้วยภาคเรียนที่ผ่านมา มีการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก และ นักเรียนบางส่วนมีผลกระทบติดโควิด - ๑๙ รอยต่อของความทำความเข้าใจในกิจกรรม
ดังพอสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นจากแบบวัดความพึงพอใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแรงจูงใจที่ใช้นี้
ซึ่งควรต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมอีกครั้ง ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางให้นักเรียนให้ความร่วมมือและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันพึงประสงค์เพิ่มขึ้นด้วย

ตอนที่ ๓ เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรม แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ ภายใต้สมมุติฐานว่า
ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และยังไมพร้อมเปลี่ยนแปลงตนเองให้พึงประสงค์ เช่น ขาดเหตุผล ชอบทำผิดระเบียบ ต่อต้านการให้คำแนะนำ ขาดมารยาท
ใช้วาจาไม่สุภาพเรียบร้อย ขาดสัมมาคารวะต่อบุคคลอื่น จะมีความพึงพอใจกิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ น้อย

ผู้วิจัย ได้ข้อสรุปผลการวิจัยว่า
๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ หลังสอบหลังเรียน นักเรียนประเมินผลตนเองได้ระดับปานกลาง คือได้ระดับ
๒.๐๐ แสดงว่าเข้าใจความสามารถด้านความรู้ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ ๒. ก่อนใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะ การใช้ชีวิตร่วมกันกับเพื่อนในห้อง
มองด้านความมีวินัย การแต่งกาย รักความสะอาด เป็นระเบียบ มีจิตอาสา มีน้ำใจ การใช้ภาษาต่อเพื่อนและครู
มีบรรยากาศและส่งผลต่อสมาธิในการเรียนอย่างไร ได้ระดับมาก ระดับ ๓.๒๑
แสดงถึงพื้นฐานของผู้เรียนมีความประสงค์ให้บรรยากาศในห้องเรียนมีลักษณะที่ดีตามลักษณะที่เป็นแบบคำถาม
๓. ท่านคิดว่าพฤติกรรมที่ดีทางวาจา ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคารวะต่อครูผู้สอน
การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น มีความจำเป็นในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เพียงใด
ได้ระดับมากที่สุดระดับ ๔.๑๘ แสดงให้เห็นถึงนักเรียนก็ต้องการบรรยากาศที่ดีที่มีลักษณะการใช้วาจาที่ดี นักเรียนในห้องมีวินัย มีความเป็นระเบียบ
นักเรียนในห้องมีความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคารวะต่อครูผู้สอน การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น
ส่วน แบบคำถามตอนที่ ๒ ข้อ ๔ - ๑๐ เป็นแบบคำถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
๔. การใช้แรงจูงในให้คะแนนสมรรถนะเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ นักเรียนมีโอกาสเพิ่มคะแนนด้าน KPA มากขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๓๒
แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในกิจกรรม และเห็นประโยชน์ที่จะให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ๕.
การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ ในการเรียนมากขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุดระดับ ๔.๐๖ แสดงให้เห็นว่า
กิจกรรมนี้มีส่วนช่วยให้มีสมาธิมากขึ้นในการเรียน ๖. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดขึ้น
มีบรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖
แสดงถึงเมื่อนักเรียนตระหนักและจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยการให้ความร่วมมือแล้วเพื่อรับคะแนน C + ๕ ก็จะส่งผลให้ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีตามไปด้วย
๗. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มากขึ้นได้ผลการประเมินระดับมากที่ ระดับ ๓.๘๒

๘. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาส่งเสริมให้กล้าพูด กล้าแสดงออก และกล้าทำความดีมากขึ้นได้ผลการประเมินระดับมาก ระดับ ๓.๘๘
๙. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะนี้ให้ประโยชน์กับ นักเรียนและการสร้างบรรยากาศห้องเรียนเพียงใดได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖
๑๐.นักเรียนคิดว่าการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะ ควรมีกิจกรรมนี้ต่อหรือไม่ ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๑๕
สรุปนักเรียนมีความพึงพอใจการใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้าน K P A เฉลี่ยได้ระดับมากที่สุด คือ ได้ระดับ ๔.๐๕
แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมดังกล่าวสามารถเป็นอีกแนวทางหนึ่ง
ที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์แล้วยังช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นได้ด้วย

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/649
วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 2 สิงหาคม 2567
พิมพ์ : วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569 เวลา 05.23 น.